

شاهین آورند بازیکنی از جنس طلا

شاهین آورند بازیکن بزرگی بود که سال ها توانست با بازی در رده های اول فوتبال کشور نماینده خوبی برای فوتبال اردبیل باشد. شاهین پسر دوست داشتنی فوتبال اردبیل بود که در سایه استعداد ذاتی و زحمات مربیان و زحمتکشان ورزش منطقه پله های پیشرفت و ترقی را مرحله به مرحله طی کرد تا جاییکه توانست سال ها پیراهن تیم های بزرگ و مطرح ایران زمین را برتن بکند.

اخلاق حسنه و تواضع و دوری کردن از حاشیه از ویژگی های مهم و قابل توجه این فرزند دلاور و افتخار آفرین اردبیل بود. او چه در دوران بازیگری و چه بعد از آن فردی نبوده و نیست که راه بیفتد و برای خودش به دنبال ساختن موقعیت و یا مطرح شدن باشد. او را کسانی که باید بشناسند می شناسند و برایش احترام قائل بوده و قدر زحمات و تلاش هایش را در فوتبال کشور و اردبیل می دانند.

چسبیده های این روزهای فوتبال اردبیل که به نوعی خود را مالک و همه کاره آن می دانند شاید اسم شاهین آورند هم به گوششان نخورده باشد. شاهین آورند که نزدیک به دو دهه در سطح اول فوتبال کشور توپ زده و به عنوان بازیکنی مؤثر در تیم هایی چون پاس تهران، سایپا تهران و ... به میدان رفته و بهترین و به یادماندنی ترین بازی ها را انجام داده است امروز شاید در پیش نود درصد از مدعیان مالکیت بر فوتبال اردبیل شناخته شده نباشد.

شاهین آورند بعد از گذشت این سال ها هنوز هم دلش با فوتبال اردبیل است و زمانی که می خواهد از فوتبال دهه 60 و 70 اردبیل صحبت بکند غم آشکاری در چهره اش نمایان و از بی توجهی ها به فوتبال و کم کاری های انجام یافته در آن اظهار تاسف می کند.

وقتی برای انجام یک مصاحبه با وی تماس گرفتم به دلیل سال ها آشنایی از دوران حضورش در پیکان اردبیل تا الان که به عنوان مربی در تیم های پایه سایپا فعالیت می کند با خوشرویی دعوت ما را پذیرا شد و چه زیبا کتاب خاطرات خوش گذاشته ورق خورد. آنهایی که عمری را در فوتبال گذرانده اند و برای فوتبال اردبیل با عشق خدمت کرده و از دهه های 40 و 50 همراه با آن بوده و صادقانه برای آینده جوانان این دیار تلاش کرده اند حتما خاطرات خوبی از فوتبال آورند و گل هایی که در رقابت های لیگ آزادگان با پیراهن تیم های پاس و سایپا به ثمر رسانده را در ذهن دارند.

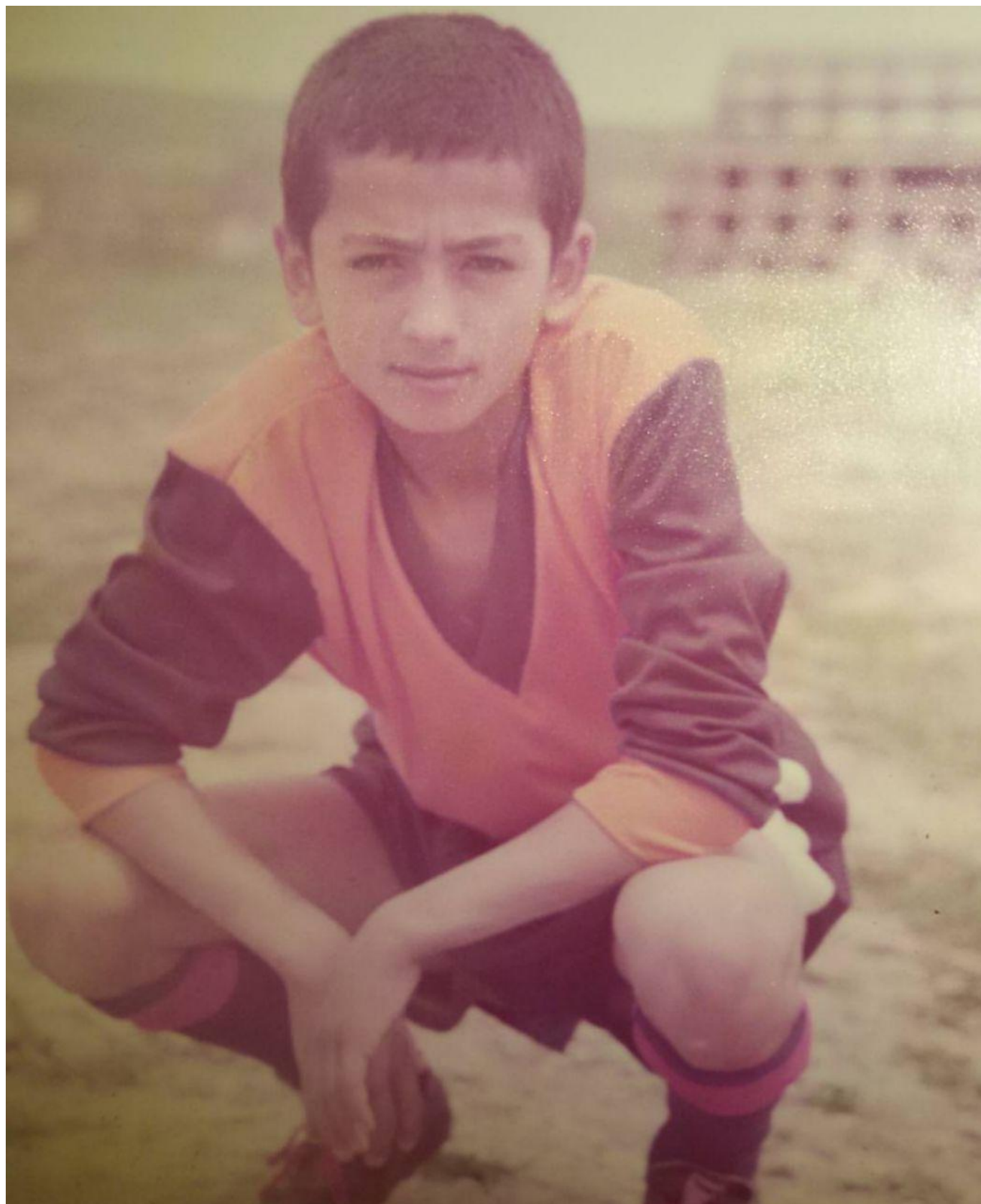
شاهین آورند و محمد قلیزاده از بازیکنان فوتبال اردبیل هستند که به دنبال علیرضا حکیم زاده توانسته اند پیراهن باشگاههای معتبر

ایران را در دهه 70 به تن بکنند. این دو بازیکن به همراه چهره شاخص فوتبال اردبیل مرحوم مقصود بایرامی وحیدر وطنخواه به بنیاد شهید تهران رفتند و بعد از یک فصل بازی در آن تیم، محمد قلیزاده به پللی اکریل اصفهان رفت و شاهین آوردند در تهران پیراهن راه آهن را به تن کرد.

با شاهین آوردند یکی از مؤدب ترین و با اخلاق ترین فوتبالی های اردبیل از هر دری سخن گفتیم که حاصل آن تقدیم شما دوستداران ورزش و فوتبال استان می شود.

تولد شاهین

در اولین روزاز آخرین ماه تابستان سال 1348 در محله قاسمیه اردبیل و در یک خانواده ورزشدوست پسری پا به دنیا گذاشت که اسم شاهین را بر وی انتخاب کردند . پسری که بعدها دل به توپ گرد بست و به دنبالش آنقدر دوید و عشقش را در دل نهاد که بعدها به یک بازیکن بزرگ و تاثیر گذار در فوتبال کشور تبدیل شد.

او هر چند به فوتبال دل بسته بود ولی تحصیل هم در برنامه های وی جای خاصی داشته به طوریکه دوران ابتدایی را در دبستان های شهیندخت و سنایی، دوره راهنمایی را در پور سینا و دبیرستان را در هنرستان فنی رازی گذراند و سپس با قبولی در آزمون ورودی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل در رشته زبان و ادبیات انگلیسی مشغول به

تحصیل شد.

شروع فوتبال

فوتبال را از زمین های خاکی اردبیل و زمین هایی که در اطراف محله قاسمیه بود آغاز کرد . اولین مربیان این بازیکن نامدار فوتبال اردبیل جبراییل تاروردی زاده و داور برین بوده اند.

شاهین به نیکی از این دو عزیز پیشکسوت فوتبال اردبیل یاد می کند و تاثیر آنها را در شکل گیری فوتبالش و قرا رگرفتن در مسیر پیشرفت مؤثر تلقی می کند.

آورند در مورد اولین تیمی که به عضویت آن در آمده است گفت: " جبراییل تاروردی زاده تیمی را تشکیل داده بود که تقریبا همه بازیکنان آن از ساکنین محله قاسمیه بودند و اگر اشتباه نکنم نام بانک ملی بر آن تیم گذاشته بودند. در آن سال ها تیم پیکان که به عنوان یکی از تیم های مطرح اردبیل در رده بزرگسالان بود و دست اندرکاران و بازیکنان آن اکثرا از محله قاسمیه بودند در رده پایه فعالیت نداشت و بنابراین بعد از سه سال فعالیت در تیم بانک ملی با افتخار پیراهن تیم پیکان را به تن کردم .

شاهین تازمانی که در فوتبال اردبیل توپ می زد حاضر به ترک تیم پیکان نشد. هر چند که همه تیم های مطرح آن روزهای فوتبال اردبیل در آرزوی بهره بردن از این بازیکن آینده دار بودند ولی تعصب وی به پیراهن پیکان مانع از جواب مثبت وی به دیگر تیم ها می شد. وی در مقطعی که دیگر تیم ها در رقابت های استانی و کشوری آن زمان دست همکاری به سویش دراز می کردند به کمک آنها می رفت به طوری که چند بازی از وی به عنوان یار کمکی در تیم های پاس و ستاره اردبیل در کارنامه اش به ثبت رسیده است.

عضویت در تیم بنیاد شهید تهران

بنیاد شهید تهران اولین تیم خارج از اردبیل است که شاهین آورند به عضویت آن در آمده است: " در سال 1370 افتخار داشتم که در تیم منتخب اردبیل بازی بکنم. در دیداری با تیم بنیاد شهید که به اردبیل آمده بود مورد پسند کادر فنی آن تیم قرار گرفتم و به همراه سه تن دیگر از بازیکنان نامدار فوتبال اردبیل مرحوم مقصود بایرامی ، محمدقلیزاده ، و حیدر وطنخواه به این تیم پیوستم.

مرحوم دهداری تاثیرگذارترین مربی

او از همه مربیانی که برای فوتبالش زحمت کشیده اند به نیکی یاد می کند : "دست بوس همه مربیانی که از اولین روز آغاز فوتبالم برای من زحمت کشیده اند و زمینه های لازم برای پیشرفتم را فراهم کردند، هستم ولی مرحوم پرویز دهداری برای من دنیایی بود که قابل وصف نیست.

عنایت حضرت حق بود که افتخار آشنایی و شاگردی با مردی بزرگ و انسان وارسته ای چون دهداری را پیدا کردم . در مدت زمان کمی که در خدمت آن بزرگ سفر کرده بودم آنقدر از این مرد شریف محبت و بزرگی دیدم که شاید خیلی از کسانی که مدت ها در کنار آن مرد بودند ، ندیده باشند. یاد مرحوم دهداری همیشه با من خواهد بود، مربی اخلاق من و اسطوره همه مربیان ایران زمین . روحش شاد".

فوتبال آن روزهای اردبیل

هر از گاهی که در نشریه یادی از فوتبال دهه 60 و 70 اردبیل می شود برخی ها که توان پذیرش موفقیت آن سال ها را ندارند و یا اطلاعات کافی از وضعیت فوتبال گذشته منطقه ندارند برآشفته می شوند و در قبال آن موضعگیری می کنند اما وقتی پای صحبت صاحبان

اصلی فوتبال اردبیل می نشینی چنان باشور و شعف از آن روزها سخن می گویند که نمی توان حدی به آن قائل شد . وقتی بزرگانی چون شاهین آورند فوتبال آن روزهای اردبیل را می ستایند و به نیکی از آن یاد می کنند دیگر حرفی باقی نمی ماند که ره یافته های یک شبه به فوتبال بتوانند در مورد آن سال ها سخن گفته و اظهار نظر بکنند.

نظر شاهین آورند را بخوانید: " حال و هوای آن روزهای فوتبال اردبیل چیز دیگری بود. آن عشق و آن شور و حال را من در تهران هم لمس نکرده و احساس نموده ام. در هر کوی و برزنی فوتبال حرف اول را می زد . چه طرفدارانی بودند، طرفدارانی متعصب، عاشق و علاقه مند به تیم های مختلف ، هیچ وقت نمی توانم فراموش بکنم زمانی که تیم ما در دسته سوم بازی می کرد از حمایت قاطع تماشاگران خونگرم برخوردار بودیم وزمانی که با تیم پیکان از لیگ دو به یک صعود کردیم در بازی با تیم هایی چون پاس و پرسپولیس ورزشگاه تختی اردبیل مملو از تماشاگران می شد. باید باور کنید که در آن حال و هوا احساس می کردیم که در ورزشگاه آزادی بازی می کنیم."

مرحوم چمن آرا و جام عقاب

"مگر می توان زحمات مرحوم هوشنگ چمن آرا و ابهت و عظمت جام عقاب اردبیل را فراموش کرد . این مسابقات در ایام تعطیلات نوروز برای فوتبال اردبیل نعمت بزرگی بود و زحمات مرد بزرگی چون هوشنگ چمن آرا ستودنی و فراموش نشدنی . چه تماشاگرانی از این بازی ها استقبال می کردند اطراف زمین خاکی و محوطه آرامستان مملو از تماشاگران می شد. دلم گرفت... یاد آن ایام به خیر و روح مرد زحمتکشی چون هوشنگ چمن آرا شاد".

فوتبال این روزهای اردبیل

از شاهین می پرسیم که آیا فوتبال اردبیل و جریان های حاکم برآن را پیگیری می کند ؟ وضعیت آن را چگونه ارزیابی می کند. او با تعجب نگاه کرده و با لحن خاصی که ناشی از تاجر و افسوس وی می باشد گفت: " متأسفانه فوتبال اردبیل که باید یکی از قطب های این ورزش در سطح کشور باشد اسم و رسمی ندارد . در ارتباط با وضعیت موجود نمی دانم که باید از چه کسانی گلایه بکنم . گلایه از این که چرا فوتبال اردبیل که در دوره ای در سطح منطقه مطرح بود به این حال و روز دچار شده است.

وی ادامه می دهد: "خواهش می کنم مسؤولین استان نیم نگاهی حداقل به استان های همجوار داشته باشند تا ببینند که آنها به چه ترتیبی از فوتبال حمایت می کنند. باید مسؤولان بپذیرند که یادگرفتن هیچوقت از شان ومرتبت انسان ها کم نمی کند بلکه موجب افزایش

کارآیی آنها نیز می شود. امیدوارم برای پیشکسوتان و بزرگان فوتبال اردبیل این فرصت فراهم گردد تا بتوانند درکنار هم برای احیای فوتبال اردبیل سرافراز تلاش نمایند".

آورند و مربیگری

او علاقه شدیدی به مربیگری داشت. در دورانی که فوتبال بازی می کرد موفق شد در کنار برخی از دوستانش از جمله مارکار آقاجانیان و مجید صالح در کلاس C حضور پیدا بکند و به دنبال آن با موفقیت مدرک B را نیز به دست آورد و الان منتظر حضور در کلاس A آسیاست. آورند در حال حاضر به عنوان مربی در تیم های پایه سایپا مشغول به کار می باشد.

از شاهین آورند می خواهم که در ارتباط با برخی از چهره های ورزشی و فوتبالی اردبیل نظر خودش را بگوید:

مرحوم مقصود بایرامی

" یکی از بهترین ، مهربان ترین و نزدیک ترین دوستان من محسوب می شد. روحش شاد. در دوران نوجوانی وقتی با دوستان برای قدم زدن می رفتیم آرزوی ما برخورد با آن مرحوم بود. مرحوم مقصود بایرامی در فوتبال اعجوبه ای محسوب می شد. او هم از نظر فوتبالی و هم از جهت اخلاقی سرآمد بود. با آن رفیق نازنین خاطرات بسیار شیرین و فراموش نشدنی داشته ام."

داود حسنی فرد

"آقا داود افتخار محله قاسمیه هست. این مرد در مربیگری تکرار نشدنی است. این افتخار را داشتم که در مقطعی به عنوان یارکمی تیم پاس و یک شاگرد در خدمتش باشم."

مجید عقیلی

"این مرد خوش اخلاق و متعصب از زحمتکشان راستین و صادق فوتبال اردبیل بود. یاد فروشگاه ورزشی عقیلی به خیر، که همیشه درخریدها هوای ورزشکاران را داشت."

مسعود هوشمندی

"مسعود خان هوشمندی یادگار روزهای پررونق فوتبال اردبیل. با زحمات افراد صادقی چون هوشمندی فوتبال اردبیل در سطح کشور مطرح شد. انسانی مهربان و خوش اخلاق و استادی عزیز و گرامی که وظیفه دارم بوسه بردستانش بزنم و برایش طول عمر با عزت آرزو بکنم.

اژدر عمی

"استادیوم اردبیل بود و اژدر عمی، به همه چیز اشراف داشت، یک پاسی دوآتشف بود، هم مهربان و هم سخت کوش و هم سخت گیر بود. همه تیم ها و بازیکنان را به اسم می شناخت. یاد این مرد زحمتکش و عاشق ورزش و فوتبال اردبیل گرامی باد."

دلتنگ اردبیل

مگر می توان در خارج از اردبیل زندگی کرد و نسبت به این شهر و مردمان مهربانش دلتنگ نشد . در ایام خاصی از سال چون ماه محرم ، ماه رمضان و عید نوروز اگر امکان سفر به اردبیل رانداشته باشم شدیداً دلتنگ اردبیل می شوم.

بهترین گل های آورند

گل هایی که توسط این بازیکن به ثمر رسیده است شیرین و خاطره انگیز است . "در رقابت های مختلف گل های متعددی به ثمر رسانده ام که از بین آنها گلی که با پیراهن تیم منتخب اردبیل در بازی بنیاد شهید تهران زدم فراموش نشدنی است. این گل امکان حضور من در فوتبال تهران و کشور را فراهم کرد. در آن بازی دروازه بان تیم بنیاد حجت شاه نباتی بود. همیشه می گفت : شاهین توپی را وارد دروازه من کرد که هیچ کاری جز تماشا کردن توپ نتوانستم انجام بدهم . همچنین گلی که در بازی اولم با پیراهن پاس در مقابل تیم بهمن زدم همیشه در ذهنم است".

شاهین آورند در سال 1384 زمانی که در عضویت تیم های تهران بود آخرین بازی رسمی را در مقابل شهاب زنگان انجام داد و از دنیای بازیگری فوتبال خداحافظی کرد.